

: _____
: 24.09.2015.

(_____)

(65. _____ / _____)

I –

1. _____, _____ : _____ (_____)

2. _____ : _____

3. _____, _____ : _____

4. _____ : _____

5. _____ : _____

: 07.12.2010.

_____, _____ / _____ : _____

II -

1. _____ :
07.12.2015.

2. _____ : 24.06.2015., « _____ »

3. _____ : _____

III –

1. _____ : _____
_____, 25.06.2015.

2. _____ :

1) _____
_____

2) _____
_____

3) _____
_____

3. _____ :

4. _____ :

5. _____ : 31.08.2015.

6. ( ) _____ :

7. _____ :

IV –

_____ : 24.09.2015.

_____, _____,

.

.

1. _____ :

_____ ;

2. _____ ;

3. _____ ;

4. _____ .

62. . 4. _____ ;

5. _____ (_____ , _____).

_____: _____, _____ 4.,
_____.

/ 05/4-02 . 1408/1-IV/5
24.09.2015.

55. 65. (« .
», . 76/05, 97/08, 44/10 93/12) 238. 2. 3.
, I
, 24.09.2015., ,

_____:
1
1
1
1
1
1
1

FILOZOFSKOG FAKULTETA
UNIVERZITETA U BEOGRADU

Odlukom Izbornog veća Filozofskog fakulteta od 25.6.2015. g. izabrani smo u stručnu komisiju za pripremu izveštaja o kandidatima prijavljenim na konkurs za izbor u zvanje i radno mesto vanrednog profesora za užu naučnu oblast OPŠTA FILOZOFIJA - težište istraživanja Filozofija psihologije i obrazovanja, sa punim radnim vremenom na neodređeno vreme. Na konkurs objavljen 24.6.2015. g. u listu "Poslovi" prijavila se samo jedna kandidatkinja, docent dr Ljiljana Radenović. Na osnovu uvida u njenu biografiju, bibliografiju i sadržaj naučnih radova, imamo čast da Vam u podnesemo sledeći izveštaj.

1. Osnovni biografski podaci

Dr Ljiljana Radenović rođena je 13.01.1972. u Beogradu, Republika Srbija. Osnovnu školu i gimnaziju završila je u Beogradu. Studije filozofije upisala je na Filozofskom fakultetu u Beogradu 1991/2. godine, na kojem je diplomirala 1998. Postdiplomske studije nastavila je u Kanadi, magistrirala je na Jork Univerzitetu 2000. sa temom "The nature-nurture dichotomy: A diagnosis of one debate" i doktorirala na istom univerzitetu 2005. sa temom "The roots of empathy: Toward an integrative model of empathic development". Na Odeljenju za filozofiju Filozofskog fakulteta u Beogradu zaposlena je od 2010. godine kao docent na predmetima Uvod u filozofiju i Metodika nastave filozofije sa osnovama filozofije obrazovanja I i II.

Glavne oblasti njenog filozofskog interesovanja su filozofija psihologije i filozofija obrazovanja.

2. Učešće na projektima

Dr Ljiljana Radenović je saradnik na projektu "Dinamički sistemi u prirodi i društvu: filozofski i empirijski aspekti" (evidencioni broj 179041, u ciklusu 2011-2015), finansiranom od strane Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Republike Srbije. Nosioc projekta je Institut za filozofiju Filozofskog fakulteta u Beogradu.

3. Radovi

Analizirali smo naučne radove objavljene u periodu posle izbora dr Radenović u zvanje docenta. Veći broj radova je objavljen u časopisima od međunarodnog značaja, dok je jedan rad objavljen u časopisu koji je na ARHI i ERIH listi. Dr Radenović je posle izbora u zvanje docent objavila i jednu monografiju.

Knjiga Ljiljane Radenović *The Curious Case of Other Minds: Philosophical and Psychological Approaches to Social Cognition and Theories of Autism* (Institut za filozofiju, Univerzitet u Beogradu, Filozofski fakultet, ISBN: 978-86-88803-97-7, ukupan broj strana: 196) bavi se problemom tuđih svesti koji se, u donekle različitom obliku, javlja i u oblasti filozofije i u domenu psihologije. U tradicionalnom obliku, on je prvo formulisan kao epistemološki problem koji se tiče mogućnosti znanja o sadržajima svesti drugih ljudi, uopšte opravdanosti naših verovanja o postojanju tuđih svesti. U psihologiji i kognitivnim naukama, pak, naglasak je na pitanju koje psihološke mehanizme i socijalne strategije koristimo kada interpretiramo osećanja i misli drugih ljudi.

Glavni cilj sa kojim je knjiga pisana jeste da se na primeru problema tuđih svesti razjasne osnovne metafizičke pretpostavke o prirodi ljudskog uma koje su zajedničke raznim filozofskim i psihološkim teorijama, i ispituju implikacije koje te pretpostavke imaju po naše razumevanje autizma. Oslanjaju se na prikaz tradicionalnih (pre svega kartezijskog i bihejviorističkog) shvatanja prirode mentalnog, pojamovnu analizu problema tuđih svesti kao i na detaljan pregled empirijskih istraživanja vezanih za razvoj socijalne kognicije i autizma, autorka u završnom delu knjige razvija argumentaciju kojom pokazuje da slučaji autizma najviše ide u prilog nekartezijanskom, vitgenštajnovskom pristupu tuđim svestima i psihološkoj teoriji koja proizilazi iz takvog pristupa. Ona zastupa stav da takav pristup ima najviše izgleda da uverljivo objasni slučajeve autizma.

Knjiga je pisana jasnim stilom, glavni problem i osnovni filozofski i psihološki pristupi izloženi su pregledno, a argumentacija koju autorka razvija (bilo kada kritikuje neka od dominantnih stanovišta, bilo kada brani vitgenštajnovski pristup) logički je besprekorna i (tamo gde je to relevantno) činjenici no ubedljiva. Posebno zanimljivo je kombinovanje filozofskog i psihološkog aspekta problema tuđih svesti i ilustracija tog problema na fenomenu autizma i psihološkog razvoja dece. Time je autorka uspela da jednu inače vrlo apstraktnu filozofsku tematiku obogati empirijskim sadržajem. Ujedno, ona je uspešno pokazala kako nam vitgenštajnovsko tumačenje svesti, u odnosu na kartezijsko i bihejviorističko, daje bolje polazište za razumevanje i objašnjenje psihološkog razvoja ličnosti. Sve to čini njenu monografiju značajnim naučnim doprinosom našoj filozofskoj i, šire gledano, intelektualnoj sredini.

Rad "Fine-Tuning Nativism: 'Nurtured Nature' and Innate Cognitive Structures" (koautor S. Perović, *Phenomenology and the Cognitive Sciences*, Vol. 10, Number 3, 399-417, 2011) uvodi nov pojam nativizma u razvojnu psihologiju. Uvedeni pojam je u skladu sa tezom o paritetu uticaja gena i okruženja koja je

uglavnom bila posmatrana kao suprotstavljena nativisti kom shvatanju. Teza pariteta tvrdi da se genetski faktori i faktori okruženja u razvoju organizma ne mogu precizno razlikovati, jer su informacije potrebne za opisivanje karakteristika koje nastaju razvojem organizma sadržane na oba ova nivoa. Ova biološka tvrdnja ima dalekosežne implikacije po razvojnu psihologiju. Najvažnija implikacija je da je pretpostavka o postojanju dihotomije *nature/nurture* (urođena priroda/uticaj okruženja), od koje polaze nativizam i interakcionizam u razumevanju razvoja psiholoških sposobnosti, neadekvatna. Autori tvrde da biološka teza o paritetu ne implicira neadekvatnost nativizma za razumevanje psiholoških sposobnosti i razvoja.

Čak i ako prihvate tezu o paritetu, razvojni psiholozi ne moraju da odbace osnovnu razliku između urođenih (bioloških) karakteristika i karakteristika stečenih u okruženju. Prema mišljenju autora, razvoj se odvija u dve faze. U prvoj fazi dolazi do interakcije genetskih, epigenetskih i ekoloških uzroka i faktora, što rezultira stvaranjem endogenog biološkog mehanizma (npr. stvaranjem 'aparata' za sticanje jezika) odgovornim za učenje. U drugoj fazi ovaj mehanizam se aktivira i stupa u interakciju sa okruženjem. Ovakvim razdvajanjem se uspešno uočava suština nativizma (endogena biološka struktura određuje na čemu i na koji organizam učini i reaguje na okruženje), dok se u istom vremenu usvaja razvojno stanovište u vezi biološkog razvoja organizma. Važno je pomenuti da su o ovom radu diskutovali i pozitivno ga ocenili neki od najznačajnijih eksperata u oblasti (Pol Grifits i Džejms Tejberi su ga prikazali u svom skorašnjem radu o filozofskim problemima u razvojnoj psihologiji) i da je njegova osnovna ideja dalje razvijana u radovima još nekih autora objavljenim u istom časopisu.

U radu "Empirical research into the problem of other minds: how developmental social psychology can strengthen the Wittgensteinian attitudinal approach", (*Filozofski godišnjak*, 27, 2014, ISSN 0353-3891) Ljiljana Radenović se bavi M.R.M. ter Harkovim (1991) i Hislopovim (1995) vitgenštajnijskim pristupom problemu tuđih svesti. Kao i za vitgenštajnijske pristupe nekim drugim problemima, i za ovaj je karakteristična teza da ne postoji asimetrija između naša i naša na koji saznajemo stanja sopstvene svesti i naša na koji saznajemo šta drugi ljudi misle i osećaju. Ter Hark i Hislop takođe prihvataju vitgenštajnijsku tezu da je veza između mentalnih stanja i ponašanja pojmovne, a ne empirijske prirode. Njihova pozicija se, međutim, razlikuje od ostalih po tome što negira da naše znanje kako tuđih tako i sopstvene svesti jeste vrsta verovanja, već tvrde da je takvo znanje pre vrsta prelingvističke intuicije. U ovom radu Ljiljana Radenović koristi rezultate empirijskih istraživanja iz razvojne psihologije da bi razjasnila kako se takva prelingvistička intuicija razvija u ontogenezi. Ona takođe argumentuje da ovakva vitgenštajnijska pozicija uspešno rešava tradicionalni skeptički problem tuđih svesti.

Rad "Explanations, Mechanisms, and Developmental Models. Why the Nativist Account of Early Perceptual Learning is not a Proper Mechanistic Model" (*Filozofija i društvo*, 24, 4, p. 161-180, ISSN 0353-5738), bavi se mehanicističkim objašnjenjima u razvojnim teorijama percepcije. U poslednjih nekoliko decada više studija posvećenih percepciji novorodjenčadi ukazalo je na to da su čak i tek rođena deca osetljiva na tip kretanja objekata i na prirodu njihove interakcije. Da bi objasnili ranu pojavu osetljivosti na kauzalne odnose, neki psiholozi tvrde da postoji urođeno znanje vezano za objekte (Leslie & Keeble 1987, Carey & Spelke, 1994; Keil, 1995; Spelke et al., 1994). Cilj ovog rada je da preispita takva nativistička objašnjenja, odnosno to da li ona ispunjavaju uslove koji svaki mehanicistički model mora da

zadovolji da bi bio uspešan. Krejver (Craver) (2006) je razvio nekoliko takvih kriterijuma kao i distinkciju između odgovarajućeg mehanicističkog modela i mehanicističke skice. Ljiljana Radenović argumentuje da nativistički modeli razvoja ne ispunjavaju ove kriterijume. Prvo, ti modeli opisuju fenomen samo delimično, a ne u potpunosti. Drugo, nativisti uključuju u opis fenomena određenu teoriju percepcije koja zahteva dodatnu empirijsku evidenciju i ne može biti bezrezervno prihvaćena kao tačna. Radenović takodje argumentuje da je urođeno znanje dobar kandidat za ono što Krejver naziva 'praznim terminom' (termin kojim imenujemo procese za koje još nismo sigurni kako se odvijaju) i da će najverovatnije biti napušten. Novija istraživanja koja su ispitivala intersenzornu percepciju ukazuju na to da je mehanizam odgovoran za rano opažanje kauzalnih odnosa najverovatnije deo naše najosnovnije fiziologije i da kao takav ne uključuje sofisticirane kognitivne strukture niti urođeno znanje. Takodje, ova istraživanja ukazuju na to da je standardna debata između nativista i empirista pogrešno postavljena i da bi je trebalo napustiti.

Rad "Why the Nature/Nurture and the Affective/Cognitive Dichotomy won't go away: The case of empathy" (*Theoria*, 54, vol 2, 2011, ISSN 0351-2274) je posvećen preispitivanju dihotomija između urođenih i stečenih osobina kao i između kognitivnih i afektivnih kapaciteta, koje su i dalje prisutne u savremenim teorijama o empatiji. Autorka razmatra pitanje zašto mnogi teoretičari i dalje smatraju da su takve dihotomije neophodne. Prvi deo rada daje kratak pregled psiholoških teorija o empatiji i razloga zbog kojih teoretičari zadržavaju pomenute dihotomije. Cilj rada je da pokaže da razloge za opstanak ovih dihotomija možemo naći u kartezijanskom shvatanju svesti, emocija i prirode komunikacije koje teorije o empatiji prećutno podrazumevaju. Zbog kartezijanskih pretpostavki fenomen empatije je u savremenim teorijama blisko povezan sa kartezijanskim problemom tužnih svesti. To nije, dihotomija između urođenih i stečenih osobina i između kognitivnih i afektivnih kapaciteta javljaju se kao rešenje kartezijanskog problema u ovim teorijama. Zaključak rada je da ćemo, ukoliko napustimo problem tužnih svesti, biti u poziciji da napustimo i ove dihotomije. Na kraju rada se preispituje šta bi to značilo napuštanje kartezijanskog okvira kao i kakve bi to implikacije imalo za naše razumevanje empatije.

U radu "The Roots of Empathy: A Lesson from Psychoanalysis", *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, Elsevier, 2011, ISSN 1877-0428, koji je izložen na međunarodnoj konferenciji *World Conference on Psychology, Counseling and Guidance*, Ljiljana Radenović se bavi teorijama empatije u razvojnoj psihologiji kao i njihovim osnovnim pretpostavkama koje pojednostavljaju odnos između kognitivnih i afektivnih aspekata empatije. To pojednostavljenje onemogućava teorije empatije da na zadovoljavajuć i na adekvatan način objasne individualne razlike u empatiji. U radu se razvija argument da prihvatanje psihoanalitičkog pristupa fenomenu empatije može da nam znatno pomogne u prevazilaženju nedostataka sa kojima se suočavaju dominantne razvojne teorije empatije.

Rad "Psihologija objašnjenja: Moguća alternativa kognitivizmu i neke implikacije za filozofiju nauke", koji je izložen na domaćem skupu *Struktura objašnjenja*, bavi se problemom razvoja ljudske sposobnosti objašnjavanja. Priroda objašnjenja i naša sposobnost da tragamo za objašnjenjima su donedavno samo indirektno proučavani u psihologiji. Pitanje koje je u fokusu ovog rada jeste razvojno, a odnosi se na razvoj sposobnosti objašnjavanja kod dece. Osnovni cilj rada je da razradi preliminarni nacrt razvojne teorije objašnjenja koja će biti alternativa trenutno

dominantnim kognitivističkim teorijama. Takođe, cilj rada je da izvede neke implikacije koje razvojno objašnjenje ima po naše shvatanje kako prirode znanja uopšte, tako i prirode naučnog znanja.

Rad “Confronting Language, Representation, and Belief: A Limited Defense of Mental Continuity”(koautor Kristin Andrews, *The Oxford Handbook of Comparative Evolutionary Psychology*, eds. Jennifer Vonk and Todd Shackelford, Oxford University Press, 2012, ISBN 9780199738182) se bavi evolutivnim pitanjem kontinuiteta klju nih mentalnih sposobnosti izme u ljudi i drugih vrsta. Na prvi pogled izgleda da je neka vrsta mentalnog kontinutiteta izme u ljudi i životinja neophodna s obzirom da se evolutivna teorija zasniva na tezi da se fizi ke i mentalne sposobnosti karakteristi ne za razli ite vrste razvijaju jedne iz drugih tokom dugog vremenskog perioda. Me utim, teza o kontinuitetu je bila esto kritikovana pa je, recimo, ljudski jezik uziman kao primer mentalne sposobnosti iji se prekurzori ne mogu na i kod bliskih evolutivnih predaka. Pored toga, jezik se vrlo esto uzima kao preduslov za formiranje predstava i verovanja pa iz toga sledi zaklju ak da ukoliko životinje ne poseduju jezik, one ne mogu ni biti kadre da formiraju verovanja niti predstave. Ovaj rad pruža kratak pregled argumenata za i protiv mentalnog kontinuiteta a zatim preispituje tvr enje da je jezik neophodan za formiranje verovanja i predstava. Zaklju ak koji se nudi jeste da bi pojam verovanja trebalo proširiti na razli ite vrste kognicije, a da istraživanje pitanja da li životinje imaju verovanja mora biti postavljeno u kontekstu njihove ekološke niše. Tako bi se otvorila mogućnost da se na pravi na in empirijski ispita evolutivna teza o evolutivnom kontinuitetu mentalnih sposobnosti.

“Animal Cognition and Moral Agency” (koautor Kristin Andrews, *Wiley-Blackwell’s International Encyclopedia of Ethics*, 2013, ISBN: 978-1-4051-8641-4) je enciklopedijska jedinica koja se bavi kognicijom životinja i implikacijama koje istraživanje u tom domenu ima po naše eti ke teorije i shvatanje morala.

4. U eš e na stru nim skupovima i predavanja po pozivu

U periodu posle izbora u zvanje docenta, Ljiljana Radenović je učestvovala na slede im međunarodnim i domaćim stru nim skupovima:

- “The Roots of Empathy: A Lesson from Psychoanalysis”, međunarodni nau ni skup 2nd World Conference on Psychology, Counseling and Guidance, Antalya, Maj 25-29, 2011.

- “Psihologija objašnjenja: Moguća alternativa kognitivizmu i neke implikacije za filozofiju nauke”, nau ni skup „Struktura objašnjenja” 16. i 17. novembar 2012. u organizaciji Odeljenja za filozofiju Univerziteta u Beogradu

- “Mechanistic explanation in developmental psychology”, međunarodni nau ni skup “Mind and Life: Mechanistic and topological perspectives”, Maj 30. i 31., 2013.

”What is autism and how to explain it: Going beyond Cartesian assumptions in our theories of autism”, Belgrade Bratislava meeting, Maj 21. i 22., 2015.

Predavanje po pozivu:

”Šta je autizam? Kartezijanske pretpostavke u teorijama autizma i kako da ih prevazi emo”, Institut za filozofiju i društvenu teoriju, Maj 27., 2015.

5. Pedagoški rad

Od 2010. godine, Ljiljana Radenovi izvodi nastavu iz sledećih predmeta: Uvod u filozofiju i kritično mišljenje; Metodika nastave filozofije sa osnovama filozofije obrazovanja I; Metodika nastave filozofije sa osnovama filozofije obrazovanja II; Studenti su u postupku vrednovanja pedagoški rad Ljiljane Radenovi ocenjivali visokim ocenama (4.4-4.99).

Ljiljana Radenovi je u toku prethodnih godina pokazala veliku predanost unapređenju nastave kako u pogledu novih tehnika, tako i sadržaja i metoda. Osim toga, ona blisko sarađuje sa Centrom za obrazovanje nastavnika Filozofskog fakulteta i angažovana je u organizaciji nastavničke prakse za studente na završnoj godini studija filozofije kao i za master studente na filozofiji i master programu za obrazovanje nastavnika.

6. Učešće u delatnostima od značaja za razvoj naučne oblasti, Fakulteta i Univerziteta

Ljiljana Radenovi je stalni član komisije za akreditaciju diploma osnovnih studija stranih visokoškolskih ustanova.

7. Zaključno mišljenje i predlog komisije

Pregledom dostavljene dokumentacije, analizom objavljenih naučnih radova kandidata i procenom njenog pedagoškog rada, Komisija je utvrdila da dr Ljiljana Radenovi u potpunosti ispunjava sve uslove za izbor u zvanje vanrednog profesora propisane Zakonom o visokom obrazovanju, Kriterijumima za sticanje zvanja nastavnika na Univerzitetu u Beogradu i Statutom Filozofskog fakulteta.

Na osnovu svih relevantnih pokazatelja koji govore o njenoj naučnoj, stručnoj i pedagoškoj aktivnosti, može se zaključiti da je dr Radenovi postigla veoma zapažene rezultate u periodu od izbora u zvanje docenta.

Komisija zato sa zadovoljstvom predlaže Izbornom veću Filozofskog fakulteta da dr Ljiljanu Radenovi izabere u zvanje i radno mesto vanrednog profesora za užu naučnu oblast OPŠTA FILOZOFIJA – težište istraživanja Filozofija psihologije i obrazovanja.

Beograd, 24.8.2015.

Članovi komisije:

Prof. dr Živan Lazović, redovni profesor

Prof. dr Vojislav Božić, redovni profesor

Prof. dr Leon Kojen, redovni profesor u penziji

O**I-**

, o :	:	—
:1 :1 :		

1.

II -

1.

1) -

-	,	:	
-		: 13.1. 1972.,	,
-		:	,
-	/	:	
-	,		( )

2) -

_____ :
- :
- : , 1998.
_____ :
- : ,
- : , 2000.
- :
_____ :
- : ,
- : , 2005.
- : “The roots of empathy: Toward an integrative model of empathic
development”
- :
_____
2010. 2015.

2.

3)

:	:		, :	
			,	
	/	/	/	/
				1 (AHCI, ERIH)
		2		
		1		
		1		
		1		
( ),				
( ),				
,		2		
			,	
	/	/	/	/
, , ,				
(, ,)				1

:

1.

2.

SCI, SSCI

AHCI

;

-

,

.

1.

2.

4) - ,

1. 2008. .

“Confronting Language, Representation, and Belief: A Limited Defense of Mental Continuity”(The Oxford Handbook of Comparative Evolutionary Psychology, eds. Jennifer Vonk and Todd Shackelford, Oxford University Press, 2012

“Animal Cognition and Moral Agency” Wiley-Blackwell’s International Encyclopedia of Ethics.

5) - -

“

6) -

(4.4- 4.99).

7) -

--

2.

4.

III -

Beograd, 24.8.2015.

lanovi komisije:
Prof. dr Živan Lazovi , redovni profesor

Prof. dr Vojislav Boži kovi , redovni profesor

Prof. dr Leon Kojen, redovni profesor u penziji

6.

-

-

1.	/	“The curious case of other minds: Philosophical and psychological approaches to social cognition and theories of autism”, Institut za filozofiju, Univerzitet u Beogradu, Filozofski fakultet, ISBN: 978-86-88803-97-7, ukupan broj strana 196
2.	SCI , AHCI, ERIH SSCI,	
	SCI , SSCI, AHCI, ERIH	<p>“Fine-Tuning Nativism: The ‘Nurtured Nature’ And Innate Cognitive Structures” with Slobodan Perovic (Univeristy of Belgrade), <i>Phenomenology and the Cognitive Sciences</i>, 2011, ISSN 1568-7759, liste AHCI i ERIH</p> <p>“Empirical research into the problem of other minds: how developmental social psychology can strengthen the Wittgensteinian attitudinal approach”, <i>Filozofski Godišnjak</i>, 27, 2014, ISSN 0353-3891</p> <p>„Explanations, Mechanisms, and Developmental Models. Why the Nativist Account of Early Perceptual Learning is not a Proper Mechanistic Model”, <i>Filozofija i društvo</i>, 24, 4, p. 161-180, ISSN 0353-5738</p>
3.		“Why the Nature/Nurture and the Affective/Cognitive Dichotomy won’t go away: The case of empathy”, <i>Theoria</i> , 54, vol 2, 2011, ISSN 0351-2274
	/	

	,	
	/	
4.		<p>“The Roots of Empathy: A Lesson from Psychoanalysis”, <i>Procedia - Social and Behavioral Sciences</i>, Elsevier, 2011, ISSN 1877-0428, prezentovano na međunarodnom skupu 2. World Conference on Psychology, Counseling and Guidance, Antalya, Maj 25-29, 2011</p>
5.		<p>“Psihologija objašnjenja: Moguća alternativa kognitivizmu i neke implikacije za filozofiju nauke”, Treći program, br. 155-156, str 140-152, ISSN 0564-7010, izložen na skupu od nacionalnog značaja „Struktura objašnjenja”, održanom 16. i 17. novembra 2012. u organizaciji Odeljenja za filozofiju Univerziteta u Beogradu</p>